

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK LAPJA

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, masszörök, vizgyógykezelők, pedikűrözök, úszómesterek stb., fertőtlenítők, temetkezési alkalmazottak, kórházi segéd munkások és rokonszakkával foglalkozók hivatalos szaklapja.

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9-től 12-ig, délután 3-tól 7 óráig. — Díjtalanul közvetít intézetek, klinikák, kórházak, szanatóriumok és magánosok részére képzett személyzetet helyben és vidéken.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-én.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. 16.
Telefon: József 122—24.

Hirdetések felvételnek a legutányosabb árban.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Szerkesztő:
Dr. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök

Felelős szerkesztő:
SZIEBEN F. JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	2000 korona
Fél évre	1000 „
Negyed évre	500 „
Egyes szám	200 „

Tagdíj-rendezés.

Szövetségünk f. évi november hó 15-én tartott rendkívüli közgyűlésén foglalkozott a tagdíjak rendezésének ügyével. Tekintettel a lakbér, telefon, villanyvilágítás és minden egyéb, a szövetség fentartásához szükséges kellékek nagymérvű drágulására, a tagdíjakat f. évi november 1-től kezdve a következőképen állapította meg: Klinikai, kórházi ápolók, ápolónők és a segéd munkások havi tagdíját 1500 K-ban, a fürdősök, I. és II. osztályú ápolók és ápolónők, valamint a kerületi pénztár személyzetének havi tagdíját 2000 K-ban.

A nő szerepe a keresztény szociális politikában.

Irta s a keresztényszocialista párt kongresszusán elmondotta: özv. Istvánffy Gyuláné.

Vége.

Angliában és Németországban a női rabok felügyelete a legelső fokról a legfelsőig nők kezében van, aminek különösen erkölcsi szempontból van nagy jelentősége. Maga a rabok foglalkoztatásának eszméje is egy angol nőtől ered.

Az uralmi élet ezer veszélyének kitett nőket és gyermekeket is Amerika nagyobb városaiban és Londonban nőrendőrök veszik védelmükbe. Ugyancsak ezek ügyének fel a nyilvános táncstermekben — dancing hall — a fiatal lányokra, hogy lelketlen lánykereskedők kezeibe ne essenek. Több külföldi államban női iparfelügyelők védelmezik a női- és gyermekmunkásokat.

Tekintve azt a szomorú vezető szerepet, amelyet a csecsemőhalandóság terén játszunk Európában, rendkívül fontosnak tartanám az ápolónői és védőnői állások megszervezését minden községben. Ezek a megfelelően kiképzett nők sikeresen tudnák felvenni a harcot a tudatlanság, a hanyagság és piszokkal szemben és ezernyi ezer magyar gyermeket tudnának megmenteni a hazánknak.

Csak még azt az egyet szeretném megjegyezni, hogy a női lelkületben illő feladatnak tartanám egy egészségesebb közhangulat megteremtését is. Az önzés, az anyagiasság túlságosan hatalmába kerítette a társadalmat. Kell, hogy felhívjuk a figyelmet arra,

hogy nemcsak testi, hanem lelki szükségleteink is vannak. Hogy az anyag fölött magasan áll a szellem; hogy ne feledkezzünk meg a bennünk lévő isteni szikráról, mellyel a Teremtő életrekellette az agyagból formált testünket, halhatatlan lelkünkéről, mellyel részt nyertünk az örökkévalóságból.

A nő volt mindenkoron a házi tűzhely és a hagyományok őre. Az ő kötelessége első sorban otthon és a világban ápolni nagyjaink emlékét, akiknek géniusza bátorítónan világít bele a bús magyar éjszakánkba. Ezt a két célt szolgálták azok a kulturdélutánok, melyeket a Ker. Női Tábor ez év folyamán minden kerületben rendezett. Egy magyar író elnevezte hazánkat gyűlölet-országnak, sajnos nem alaptalanul. Szép és igazán nőies feladat volna azon dolgoznunk, hogy gyűlöletországot átváltoztassuk szeretet-országgá. Nő nem hirdethet harcot, csak békét s nem lehet a gyűlöletnek csak a tűró, megbocsátó, áldozatos szeretetnek apostola. Mi nem gyűlöljük a szociáldemokratákat csak nem értjük, hogy a munkásérdek védelme miért kívánja meg az Istennek, vallásnak, hazának, nemzetnek, családnak megtagadását?

Mi nem gyűlöljük a zsidót, csak azt szeretnők, ha a mi népünk is eltanulhatná azt az összetartást és faji szolidaritást, ami ezt a világ minden részében szétszórt népet még így is világhatalomná tudja forrasztani. Anyák, tanítónők s mindenek, akik gyermekek és a fiataltság nevelésével, irányításával foglalkoznak, tanítsák meg őket már piciny koruktól fogva arra, hogy Krisztus tanítása szerint felebarátom ugyan minden ember, de a magyar az vérem, testvérem, akivel szemben a legöbbel tartozom: egy mindenkiért, mindenki egyért! Szeresse a gyermek iskolatársait, támogassa a gyöngébbet, segítse a szegényebbet, bátorítsa a félénket, védelmezzé a megtámadottat. Így aztán az új nemzedéknek már a vérebén lesz a faji összetartás, s nem fog kelleni őt szónoklatokkal arra buzdítani.

Agy összetartásra van nekünk szükségünk. Dolgoznia kell Magyarorszáért öregnek-fiatalnak, férfinak-nőnek egyaránt. Mert mint látnok-költőnk, Petőfi mondja:

„Mít őseink egy ezredév előtt
Testvérek, azt kell tenni most tinektek:
Bármily erővel, bármily áldozattal,
Hazát kell nektek is teremteni!
Egy új hazát, mely sebb a réginel,
Egy új hazát, hol minden szögletig
Eljusson a nap s a tiszta levegő.”

A Szövetség csak úgy tudja teljesíteni kötelességét, ha tagjai rendszeresen fizetik a járulékot.

Bizony egy szebb és jobb hazát kell hagynunk gyermekeinkre, ahol eljusson a nap s a tiszta levegő a legegyszerűbb kis lakás minden zugába, ahol koldust és részeg embert ne lássunk, istenkáromlást, vallás és papi személyek gyalázását ne halljuk az utcákon, ahol nem dőlnek ki a dolgozó férfiak ezrei 45—55 éves korban a sorból, hanem megérik azt, hogy mint öszbeborult, derült kedélyű nagyapák, egészséges, vidám unokákat táncolliassanak a térdükön; ahol nem marad özvegyen idő előtt annyi gyámolatlan asszony egy sereg neveletlen árvával... ahol nem áll szemben magyar és magyar testvérágo acsarkodásban, ahol megbecsüli egymást munkás, tisztviselő, iparos és földműves, ahol senki sem kívánja a másét, hanem odaadja önmagából ami benne a legértékesebb a haza javára és az Uristen nagyobb dicsőségére.

Mi van az „Otthon“-nal?

„Otthon“ beszámoló gyűlést tartott szövetségünk f. évi november hó 15-én este. Ha bérmozgalmi ügyben hívtuk volna össze e gyűlést, akkor sem nyilvánulhatott volna meg nagyobb érdeklődés, min az „Otthon“-unk ügyénél. A szövetség terme a tagok érdeklődő tömegével telt meg. Dr. Krizs Árpád a szövetség elnöke nyitotta meg az ülést, meleg szavak kíséretében sajnálatának adott kifejezést, hogy ügyészeink, akik hivatva lennének az „Otthon“ telkére vonatkozó tárgyalások eddigi eredményéről részletesen beszámolni, nem jelentek meg közbejött akadályok miatt. Annyit azonban jeleztek, hogy a tárgyalások kedvezően folynak és a telekre már kedvező ígérettel bírnak. Majd *Szieben József* főtitkár számolt be az „Otthon“ pénztári állományáról:

Az „Otthon“ pénztár állománya f. évi november 15-én a következő összegekből áll:

38.427 darab részvény á 25 K	960.675 K
Kezelési díjakból	191.585 „
Gyűjtésből	1.089.945 „
Adományokból	311.822 „
Ídegen pénzekből	1.300 „
Sérült pénzből	10.310 „
Időközi jövedelemből	1.540.000 „

Összesen: 4.105.637 K

Kiadás; nyomt. vill. költ. stb. 46.559 K

Tiszta maradvány 4.059.078 K

Szieben József főtitkár beszámolójában utal arra, hogy ha a tagok az eszme felvetése alkalmával oly megértéssel támogatták volna a vezetőséget mint azt az utóbbi időben teszik, ma már az „Otthon“ működhetne és sok egészségügyi alkalmazottnak, ki máról-holnapra hajléktalanná válik, meleg „Otthon“-t nyújthatna. És bár a kimutatott összeg ma elenyészően kicsi, a biztató előjelekből és a tagok nem csüggedő energiájából látja, hogy közelebb jutottunk az „Otthon“ eszméjének megvalósításához, mint ennek előtte. Végül kérte jelentésének elfogadását. A jelentés egyhangú elfogadása után dr. *Krizs Árpád* elnök indítványozza, hogy az ülés mondja ki az *Egészségügyi Alkalmazottak Országos „Otthon“ Egyesületének* a megalakulását és válasszon új vezetőséget. A közgyűlés az indítványt elfogadta és egy héttagú jelölő-bizottságot választott *Boray Józsefné, Méder Mária, Fazekas Mihály, Gila Ferenc, Görög Ferenc, Nagy Józsefné és Vitkovics János* személyében. A jelölőbizottság javaslatára a

vezetőség a következőképen alakult meg: elnök: dr. *Krizs Árpád*, alelnökök: *Madari Sándor, Nagy Pál* és *Balázs Flóra*, főtitkár: *Szieben József*, titkár: *Fazekas Mihály*, pénztárosok: *Szele József* és *Gila Ferenc*, ügyészek: dr. *Vasek Ernő* és dr. *Liptay Lajos* ügyvédek, választmányi tagok: *Görög Ferenc, Boray Józsefné, Vitkovics János, Nagy Józsefné, Exner Adolfné, Horog István, Somogyi Anna, Méder Mária, Bell Vilma, Dicsi János, Tatar Balázs, Vally Ferenc, Karvalits Eleonóra, özv. Tóth Gyuláné, Papdy Antalné, Deák Mária, Babay József, Ellenőrző-bizottság tagjai: ifj. Virág Julia, Koncsek Mária, és Baracsi Mihály* lettek.

Balázs Flóra indítványára dr. *Rajnai Béla* főorvost és *Tobler János* v. nemzetgyűlési képviselőt, a ker. szoc. szakszervezeti központ főtitkárját egyhangúlag, nagy lelkesedéssel tiszteletbeli elnöknek választották meg.

Balázs Flóra az alapszabályok ügyében szólalt fel. *Szieben József* főtitkár indítványozza, hogy a tagdíj évi 6000 K-ban állapíttassék meg. *Bell Vilma, Somogyi Anna, Fazekas Mihály, Exner Adolfné, Dicsi János* és még többek hozzászólása után úgy határoztak, hogy a rendes tagok díját évi 10.000 koronában állapította meg oly meghagyással, hogy a vezetőség esetről-esetre a korona javulása, vagy romlása szerint újabban állapíthassa meg a tagdíjat. Az alapszabályzat részletes tervezetét pedig a szaklapban folytatólagosan közli az összes tagok tájékoztatása céljából.

Tobler János közp. főtitkár szólalt fel és megleg szavakban tolmácsolta a központ, valamint az összes ker. szoc. munkásság üdvözetét. Beszédében kiemelte, hogy az egészségügyi alkalmazottak hivatása a szeretet alapjából indul ki. Egy emberöltőn át a társadalom betegjeinek szentelik életüket és mégis azt kell látni, hogy az egészségügyi alkalmazott életének alkonyán, mint a társadalom számkivetettje hajléktalanná válik, vagy jobb esetben szegényházban végzi be sokat hányalott életét. Ha az egészségügyi alkalmazottak ezreit és tízezreit látni itt e gyűlésen, mementó gyanánt kellene oda kiáltani a bűnös társadalomnak, hogy egy életen át végzeit becsületes, önfeláldozó munka után nem ily sorsra érdemesek. Látja, hogy az „Otthon“ ügye dr. *Krizs Árpád* kezében jól van letéve, mert az meg is fog valósulni, ha az egészségügyi alkalmazottakban az erős elhatározás és akarat megvan az „Otthon“ megvalósításához. Ezt látja, és igéri, hogy szerény tehetségével segít az ügy mielőbbi megvalósításához.

Végül a közgyűlés elhatározta, tekintettel a kibocsájtott részvények teljes lejegyzésére, a jegyzést f. évi november 15-ével lezárja és adományokat gyűjt és fogad el. Ezután az „Otthon“ gyűlést bezárta.

Szövetségi közgyűlés. Az „Otthon“ ülése után tekintettel a szövetségi tagok nagy létszámára dr. *Krizs Árpád* szöv. elnök indítványára a tagdíjrendezés és az alapszabályok módosítása céljából a szövetség rendkívüli közgyűlésévé alakult át.

Szieben József főtitkár tekintettel a szövetség óriási kiadásaira, mely a lakbér, a telefon stb. díjnak emelkedésével jár és amire a jelenlegi tagdíjak fedezetet nem nyújtanak, indítványozza a tagdíjak újabb rendezését. Adatokkal támasztotta alá indítványát és számokban mutatta ki, mily százalékát teszi ki a tagdíjrendezés a kereseteknek.

Balázs Flóra, Dicsi János és még többek hozzászólása után az ülés Szieben József főtitkár előterjesztésével szemben oly értelemben hozott határozatot, hogy a kórházi személyzet és a segéd munkások tagdíját havi 1500 koronában, a többi tagok tagdíját 2000 koronában állapította meg. Egyben a szövetség vezetőségét hatalmazza fel, hogy a jövőben a korona állása szerint állapítsa meg a tagdíjakat.

Az ülés utasította a vezetőséget, hogy az alapszabályokat ezen módosítással nyújtsa újra be a miniszteriumhoz. Több tárgy nem volt, elnök megköszönte a tagok türelmét és az ülést bezárta.

Husz éves a betegápoló szervezet Németországban.

A mindennapi élet sűrű forgásában sok minden kerüli el az emberiség figyelmét, ami fontos. És azért szükséges, hogy némelykor egy kis nyugalmat vegyünk s visszafelé is tekintsünk.

A keresztény egészségügyi alkalmazottak európai keretében a német szakszervezet áll első helyen. Ez a szervezet, mely 1903-ban október 17-én „Németországi Betegápolók és Ápolónők Szakegyesülete” címen alakult, husz éves multra tekint vissza. Ez a szervezet volt az első szervezet, mely az egészségügyi gazdasági érdekeit védte, annak fényes cáfolatára, hogy a szociáldemokrácia találta volna fel a munkásvédelem aszpirinjét. Jelentésük szerint bizony volt s van ellenfél elég. Akárcsak nálunk. A szervezet mai napig megtartotta mottóját: *ellen-sége a marxi szocialista gondolatoknak, a személyiség teljes odaadása foglalkozásának szociális és szakmai előbbrevitele.* Ezért sok harcot folytatott, ügyszintén elismeréseért is. De kiharcolta és sikerült. S hogy a német ápolók és nők helyzete, mely katasztrófális volt, ma tűrhető e szervezetnek s azon bátor nőeknek és férfiaknak köszönhető, kik testükkel védték a szervezetet.

Elüljáró Streiter Gy., az Országos szervezet elnöke, *Kandzia* mint szakember, *Maier* Hugó mint szervező Würtenbergben és *Cnan* Bajorországban.

Mi, magyarok, örömmel vesszünk tudomást német testvérszervezetünk ezen jubileumáról. Husz éves szervezeti működés ellenfelekkel körülvéve oly eredmény, melyhez nekünk is gratulálnunk kell. A szociális viszonyok javítása oly nehéz munkaterénium volt úgy a világháború alatt, mint azóta, hogy husz évi eredményes működés csak egy felsőbb hatalom segítségével lehetett.

Ha mi, magyarok is azt valljuk, hogy „a betegápolás nem átmeneti-, hanem életfoglalkozás”, akkor a németek szervezeti határkövénel nekünk is erős fogadalmat kell tennünk, hogy szervezetünket el nem hagyjuk. Ha családunkért mindent készek vagyunk tenni, nem lehetünk oly önzők, hogy szakmabeli nagycsaládunktól valamit megvonjunk.

Nehéz idöket élünk! Mindenütt a munkásság ellen dolgoznak! Testvérek! E pillanatban ne veszítsük el önuralmunkat, mert az is veszendőbe mehet, amit már elértünk. Mikor a németeket üdvözljük, gondoljunk minderre.

Tobler János
közp. főtitkár.

Fizetésrendezés a főváros közkórházaiban.

Lapunk múlt számában megemlékeztünk nagy általánosságban a fővárosi közkórházak alkalmazottainak f. évi november hó 1-ével életbelépett fizetésrendezéséről. Szövetségünk tagjai, kik a szaklapot figyelemmel olvasták, tudják azt, hogy a vezetőség éveken át szorgalmazta a fizetések gyökeres rendezését, mely ha nem is tartott lépést az általános drágulással, fokról-fokra kisebb eredményeket biztosított a fővárosi kórházak alkalmazottainak.

Több mint két év múlt el, míg végre jobb belátásra jutott a főváros tanácsa és a fizetéseket valamivel kielégítőbben rendezte, mint azt a múltban tette. A fizetésrendezés nemcsak a közkórházi alkalmazottakra terjed ki, hanem mindazokra, kik a főváros egyéb üzemeinél vannak alkalmazva. Minket egészségügyi alkalmazottakat a fizetésrendezés reánk vonatkozó része érdekel. E célból szükségesnek tartjuk, hogy számszerűen írjuk le a f. évi december 1-ével kiízetésre kerülő összegek fokozatait, hogy tagjaink láthassák, mily összegek felvételére jogosultak.

A fizetések ilyképen aránylanak:

Szülésznök:	
Első szolgálati évükben havi	23 ezer korona
2—5	27 " "
6—10	30 " "
10	33 " "
Felügyelő ápolónők:	
Első szolgálati évükben havi	27 ezer korona
2—5	30 " "
6—10	33 " "
10	36 " "
Ápolónők:	
Első szolgálati évükben havi	20 ezer korona
2—5	25 " "
6—10	27 " "
10	30 " "

Laboráns, mütös, ambulans sib. ápolók és ápolónők az első fizetési fokozatba vannak beosztva.

A fent kimutatott fizetésen kívül még havonként 12 ezer korona ruhapótlék jár az alkalmazottaknak.

Azon alkalmazottak, akik a kórházon kívül laknak, lakbér megtérítés címén havi 4500 koronát kapnak. Azok, akik a szolgálati helyüktől két kilométernél távolabb laknak, a mindenkori villamosköltséget, vagy a jegyet kapják.

A fizetésrendezés a közkórházak többi alkalmazottaira is ily módon fokozatosan terjed ki.

A kerületi szülésznök fizetése havonta — tekintet nélkül a szolgálati évekre — 52 ezer korona.

Szövetségünk tagjai a fentiekből láthatják, hogy mily fizetésre tarthatnak igényt az újabb fizetésrendezés alkalmából. Habár az előbbi fizetésekkel szemben a jelenlegi lényeges emelkedést jelent, mégsem mondhatjuk nyugodt lelkiismerettel, hogy végleges kielégítést nyert az alkalmazottak kívánása.

Látjuk az egyik oldalon, hogy mindent az aranyparításra — vagy még azon felül is — állítanak be a fogyasztó közönség részére, míg a másik oldalon, a munkásság részére a keresetüknek aranyparításra emeléséről hallani sem akarnak.

Ezek közé tartozunk különösen mi, egészségügyi alkalmazottak, akik az összes szakmák között a legsúlyosabb fizetést élvezzük, pedig a legfontosabb munkát teljesítjük. Hogy ezen változtassunk, csak egy mód van. Egymásra kell találnunk. Utunknak a szervezetbe kell vezetni. Tömörölnünk kell, mert csakis a *szervezettség erejével tudunk magunknak jobb gazdasági jólétet biztosítani.*

A munka jubileuma.

A Hungária fürdő személyzete f. é. nov. 19-én jubileumot ült. Ünnepelte a személyzet *Bleha* György és *Kriegler* Józsefnek a Hungaria fürdőben egy huzamban eltöltött 25 éves munkásságát. Az ünnepélyt Kőbányán a Rider-féle vendéglőben társas vacsora keretében ülték meg.

Az ünnepeltek 25 éves munkásságát több felköszöntő keretében méltatták. Fürdős szakegyesületünk nevében *Farkas* Mihály testvérünk, a szövetségünk nevében *Szieben* József főtitkár köszöntötte fel az ünnepelteket.

Az ünnepélyen az igazgatóságot Simon fürdőmester képviselte. Ugy értesültünk, hogy a fürdő igazgatósága az ünnepeltek 25 éves becsületes munkásságát igen szellemesen jutalmazta, mert minden eltöltött év fejében 1000 koronát, vagyis 25.000 koronát ajándékozott az ünnepelteknek.

Azt kell következtetnünk e megjutalmazásból, hogy az igazgatóság részéről nagyon is kevésre becsülik azon munkásokat, akik 25 éves becsületes munkájukkal hozzájárultak a Hungária jó hírnevéhez, mellyel ma bír.

Bár az igazgatóság részéről mostoha szűkmarkusággal nyújtották az elismerés szaruját, a munkásság szeretele, amellyel ezek az ünnepelteket körülveszik sokszorosan kipótolja a hiányt.

Az intézet keretén belül az igazgatóság részéről még egy ünnepély folyt le, melyet *Fischer*né tiszteletére rendeztek, ki ugyancsak 25 évet töltött be az intézet szolgálatában. Reméljük, hogy ez utóbbinál az igazgatóság bőségesebben nyilvánította az elismerést.

Mi történik a fürdőkben?

A fürdőalkalmazottak körében az utóbbi időben mind sűrűbben hangzik el a panasz, hogy egyes fürdővendégek szeszélye miatt, a fürdőalkalmazottak közül több napi sétára küldenek egyeseket. A helyzet e tekintetben az, hogy ha a vendég ideges és a fürdő alkalmazottja nem tud a kedvében járni, akkor az idegességét oly módon vezeti le, hogy panaszt tesz a fürdőalkalmazott ellen az igazgatóságnál.

Az igazgatóság legtöbb esetben munkabérmegtakarítás szempontjából a fürdővendégnek ad igazat és a legjobb büntetésnek tartja ily esetben, ha az alkalmazottat 3—4, sőt több napi „sétára” küldi.

Ma, amidőn oly súlyos gazdasági viszonyok között élünk, ezt a rendszert a legantiszociálisabb intézkedésnek tartjuk. Tudnia kellene a fürdők igazgatóinak, hogy e súlyos gazdasági viszonyok között, amelyben ma minden ember él, súlyos veszteséget jelent ez minden egyes ily módon büntetett fürdősnak. Napokon át fosztják meg a mindennapi kenyértől, sok esetben teljesen indokolatlanul.

A fürdő vendégeitől valamint az igazgatók részéről is több emberi szeretetet és szociális megértést várunk az alkalmazottakkal szemben, mert az ellenkezője csak elkeseredést és gyűlöletet teremt és a mult tapasztalata bizonyítja, hogy ez hova vezet. Mi pedig ezt megelégtük és minden erőnkkel küzdünk ellene.

HIREK.

A Betegápoló Egyesület f. évi november 13-án tartotta meg rendes havi igazgatósági ülését *Madari* Sándor alelnök vezetése mellett. A határozatképesség megállapítása után a két utóbbi ülés jegyzőkönyvét olvasták fel, mely némi módosítással elfogadtatták. *Tatár* Balázs a pénztári állományról tett jelentést, melyet a választmány egyhangulag vett tudomásul. *Szieben* József főtitkár beszámolt a köz-kórházi alkalmazottak fizetésrendezése körül elért eredményekről, mely megnyugvással vétetett tudomásul. Ezután a beérkezett kérelmeket tárgyalták. *Koklesz* Vera, *Veres* Eszter, *Rosner* Gizella ápolónők I. osztályba való áthelyezési kérelmét a választmány elfogadta, *Toronszky* Gizella kérelmét pedig, mint szülésznőt, azon fentartással, ha az igazgatóság régi határozatának eleget tesz. *Imre* Jánosné kérelmét az első osztályba való helyezésre csak a régi iratainak bemutatása után fogadja el. *Bene* Julianna szülésznő kérelmét az egyesületbe újból való felvétele céljából az alapszabályok értelmében elutasította. *Görög* Ferenc jeleníti, hogy *Horváth* Gyulát a *Szegényház* kötelekéből elbocsájtották, mert intézetét súlyosan megkárosította, kéri az egyesületből kizárni. *Görög* Ferenc adatokkal alátámasztott kérelmére nevezettet az egyesületből kizárta. *Szieben* József főtitkár a tagdíj rendezését hozta javaslatba azon indoklással, hogy az utóbbi időben az egyesület kiadásai lényegesen emelkedtek. Az igazgatóság az indítványt magáévá tette. Még az új tagok névsora olvastatott fel, mely ellen kifogás nem merült fel, elnök az ülést berekesztette.

Valami nincs rendben. A szülésznők körében *Kovács Margit* szülésznő neve már régebbi idő óta ismert. Ez a *Kovács Margit* a bábák szervezése körül igen intenzív munkát fejtett ki. Most arról értesültünk, hogy a bábaképzésből legutóbb kiutasított és a portás is arra kapott felhatalmazást, ha megjelenne, távolítsa el. Nem mutatjuk az okot. Azonban megvagyunk győződve, hogy ok nélkül a bábaképzésből senkit nem utasítanak ki. Mi a személyéről annyit tudunk, hogy erősen a szélsőségek felé hajlik, kik már egyszer az országot tönkre nyomorították és akiknek büneiért mi dolgozók szenvedünk ma is. Talán egyelőre ez is elég az okulásra.

Vakondok. Az utóbbi időben a sötétben bujkálók, kik mindenkor félték a világosságtól, kik az egyenes utat nem szerették járni soha, ismét kísérleteznek az egység megbontásán: ismét a hatalom után vágnak. Kötelességünknek tartjuk felhívni az egészségügyi alkalmazottak figyelmét ezekre a sötét lovagokra, akik mult büneikért még nem bűnhődtek. Mindenkinél józan észre apellálunk: ha ilyenekkel kerülnek össze, őket megillető módon bánjanak velük. Ne hagyjátok erőnket, melyet hosszú évek fáradságával hordottunk össze, újból szétforgácsolni.

„Otthon” asztaltársaságnak f. évi december 5-én lesz az 52-ik heti befizetése. A befizetett összegeket az osztalékkal dec. 15-én (szombaton) este 7 órakor fizetik ki. Ugyanezen a napon újból alakul az „Otthon” asztaltársaság, melyre a tagok figyelmét már előre is ezúton hívjuk fel. Reméljük, hogy az újonnan alakuló asztaltársaság a mostaninál sokkal nagyobb méretű lesz.

FOGAK FENYVESI-nél

legszebbek, legjobbak és legolcsóbbak.

Szájpadlás nélküli fogak, koronák, hidalások, tökéletes rágóképességgel, kaucsuk, arany vagy aranypótlóban. Foghúzás, tisztítás és tömés. Vidékieknek 1-2 nap alatt. E lap olvasóinak rendkívüli árengedmények.

FENYVESI JENŐ fogászati műterme

Budapest, VII. Thököly-út 6. Keleti p.-udvarral szemben.
(Nefejejs-utca sarok). Fogad este 7 óráig. Vasárnap délig.